

I després de Felipe Go

Recolzar els socialistes no ens surt del cor ni ens resulta fàcil". És una frase de Jordi Pujol, pronunciada fa pocs dies i simptomàtica del moment que travessa la col·laboració entre el Govern del PSOE i CiU. Pràcticament al mateix temps, Josep Antoni Duran Lleida sentenciava: "Els socialistes no són sants de la nostra devoció". El líder demòcratacristià reflectia així la sensació de cansament que es respira en la coalició nacionalis-

Els contactes que hi ha hagut les darreres setmanes entre destacats membres de CiU i la cúpula del PP només han servit per trencar el gel. Ambdues formacions estan molt lluny encara de poder pactar una col·laboració futura.

ta davant la incapacitat del Govern espanyol de recuperar la iniciativa política i superar la crisi actual.

La proximitat de les eleccions municipals obliga encara més a marcar distàncies perquè el desgast del PSOE no arrossegui electoralment CiU. Però no és només un problema electoral. El previsible avenç del PP a les eleccions del 28 de maig arreu de l'estat no farà sinó confir-

zález... José M. Aznar?

mar els populars com a alternativa de govern en un futur cada cop menys llunyà. Amb aquesta perspectiva, des de les files de CiU, s'han donat en les darreres setmanes diverses iniciatives o gestos tendents a obrir vies de diàleg entre nacionalistes i populars per tal de sondar una possible col·laboració futura en l'àmbit de la política espanyola.

Però els intents no han passat d'això, d'intents, que més que acostar posicions han servit per constatar les profundes divergències que separen CiU del PP. De fet, l'interès d'Aznar per acostar-se a CiU sembla que hagi desaparegut després del 4 d'abril, un cop ja ha vist que no podia convèncer Jordi Pujol i els seus de la necessitat de convocar eleccions generals anticipades coincidint amb les municipals i autonòmiques del 28 de maig. En tots els contactes que hi ha hagut el president del PP ha insistit obsessivament en el mateix missatge: la situació política i econòmica espanyola és tan catastròfica que requereix una convocatòria anticipada d'eleccions legislatives. Això ha anat acompanyat en alguns casos de declaracions d'intencions que pretenien de suavitzar l'oposició a la reforma de la Llei de Normalització Lingüística o de moderar el to agressiu d'oposició que el PP cultiva a Catalunya. Però no han passat de declaracions d'intencions perquè no hi ha hagut cap acord formal. Almenys, públicament.

La proposta d'Aznar ha topat amb la posició inalterable de CiU, marcada per Jordi Pujol, de fer costat al govern de Felipe González sense fissures, per dos motius principals: per no entrebancar la recuperació econòmica i per facilitar una presidència espanyola de la Unió Europea satisfactòria i reeixida. Jordi Pujol no ha volgut, però, deixar Aznar amb les mans buides i ha sovintejat, en diverses declaracions, el missatge que indica que el PP ja és una alternativa seriosa de govern a tenir en compte. Això representa una primera inflexió de

Pujol respecte els populars, ja que fins no fa gaire es lamentava de la manca d'una alternativa consolidada al PSOE. En canvi, fa poques setmanes afirmava: "No sabem com ho farà el PP quan governi, però en principi és una garantia d'estabilitat". En aquesta línia cal entendre el dinar que es va celebrar a Madrid el dia 6 de febrer entre Pujol i Aznar, no pels resultats que va donar -cap- sinó per la força simbòlica del gest. I en aquest context

també s'emmarca la reunió entre Aleix Vidal-Quadras i Jordi Pujol al Palau de la Generalitat, un mes després, al cap de dos anys sense reunir-se. La cita havia estat sol·licitada per car-

RAFA GIL

UDC i el PP han mantingut diversos contactes la darrera setmana. Les posicions, però, continuen allunyades.

ta per Vidal-Quadras l'endemà mateix del dinar de Madrid entre Pujol i Aznar, amb la voluntat explícita d'"establir una nova relació".

El diàleg entre CiU i PP no ha estat un diàleg bilateral, sinó una relació a tres bandes perquè al si de la coalició nacionalista, UDC ha representat un paper destacat i singularitzat. Els demòcratacristians catalans han adobat el terreny per a la distensió, però tampoc no han aconseguit arribar massa lluny en una entesa amb els populars. La proposta d'Unió de pactar un calendari electoral i fins i tot, els pressupostos de l'any que ve, entre CiU, PP i PSOE per calmar el clima polític i preparar un relleu tranquil no va ser acceptada per Aznar, tancat amb l'objectiu de promoure la convocatòria d'eleccions anticipades. Ni en la reunió que van tenir formalment dues delegacions dels partits, el 22 de març, ni en els contactes previs que havia fet Duran personalment. Sense possibilitat de química personal, com reconeixen els dirigents d'UDC, l'única coincidència amb el president del PP es produeix en l'anàlisi de la situació del país, però, discrepen radicalment quant a la solució als problemes. Tot i que Aznar va intentar establir una sintonia millor amb Unió, tot destacant la "major sensibilitat dels demòcratacristians", el fet és que no ha aconseguit ni la regularització ni la institucionalització dels contactes. És més, Duran i Lleida no ha estalviat comentaris durs a l'hora de valorar certs posicionaments del PP en contra de la realitat diferencial catalana: "Mai no tindrà el nostre suport, perquè manté una posició contrària a la realitat plural d'Espanya".

El soci majoritari de CiU ha mantingut en

canvi una actitud més distanciada respecte el PP, limitant tot contacte a les reunions institucionals de Jordi Pujol. CDC esperava del PP voluntat de distensió, tant en l'àmbit de la política espanyola com la catalana, però els darrers episodis, tot i que tenyits d'electoralisme, han allunyat ràpidament les esperances. Pere Esteve, portaveu del partit, respecte les relacions de CDC amb el PP, considera que "és millor que hi hagi diàleg que no n'hi hagi", però constata que no han avançat gaire i lamenta que els continuïn atacant pel fet de donar suport al Govern socialista, fent una desqualificació global de la seva tasca.

CiU i PP, tot i haver obert les primeres vies de diàleg, continuen lluny de poder pactar una col·laboració. El suport al Govern socialista per part dels nacionalistes no perilla, tot i que ja se li comença a albirar la data de caducitat, un cop acomplerts els compromisos europeus.

Pere Martí

Cronologia del desgel

Fins el dia 4 d'abril, que era la data límit per convocar eleccions generals anticipades que coincidissin amb les eleccions municipals i autonòmiques, entre CiU i PP s'havien produït els següents contactes:

Divendres, 20 de gener.

Josep Antoni Duran i Lleida i Xabier Arzalluz es reuneixen amb Aznar a casa d'aquest últim, sense que es formalitzi cap acord públic. Duran ja havia tingut un primer contacte amb Aznar a Vaqueira Beret el cap de setmana de cap d'any.

Dilluns, 6 de febrer.

Reunió entre Jordi Pujol i José María Aznar en un restaurant de Madrid. Des que Aznar va arribar a la cúpula del PP, el 1987, tots dos dirigents només s'havien reunit cinc vegades.

Dijous, 9 de març.

Aleix Vidal-Quadras és rebut per Jordi Pujol, després de dos anys sense reunir-se. El contacte dura dues hores. El líder del PP de Catalunya el valora positivament i el president de la Generalitat s'absté de fer cap comentari públic.

Dimecres, 22 de març.

Reunió a Madrid d'una delegació d'UDC amb una delegació del PP. Per part dels demòcratacristians, hi assisteixen Josep Antoni Duran i Lleida, Josep Sánchez Llibre, i Joan Rigol. Per part popular, hi assisteixen José María Aznar, i els portaveus al Congrés i Senat, Rodrigo Rato i Àngel Acebes. L'encontre no supera els seixanta minuts i no s'arriba a cap acord. Únicament es valora positivament el fet d'haver dialogat.

Dijous, 23 de març.

Aznar visita Barcelona. El líder del PP fa "immersió" en la realitat catalana: s'entrevista amb l'IEC i visita el Museu Nacional d'Art de Catalunya.

Dimecres, 29 de març.

El PP de Catalunya vota a favor de l'exculpació de Josep M. Culler al Parlament. La votació s'ha interpretat com un gest conciliador cap a CiU.